

Seznam Buněk ilegální organizace Blaník

zakreslených J. V. Rejzkiem na mapě v červnu – červenci 1943.

I. okrsek Huleč Č.	II. okrsek Chomout	III. okrsek Moskovština	IV. okrsek neustanoven	V. okrsek Straklov Č.
Újezdce Buderáž Buršovka (bp) Curkov Hlinsk (bp) Jezírko Koňušky Kvasilov Michalovka Mírotín Moštěnice Novokrajev Novostavce Podcurkov Pokosy Rovno Sedmihrany Svatá Zálesí Závidov (bp) Zdolbunov(bp)	Dembrovka(bp) Hrušvice Janovka Č. Martinovka Omelanština Ploska Špakov Malý(bp) Špakov Vel. Ulbárov(bp)	Bohušovka Bojarka(bp) Dorohostaje Falkovština Frankov Holovčice Hradiště Ivánovka Karolinka Kneruty Krásilno Ledochovka Libánovka(bp) Luthardovka Máslenka(bp) Malín Č. Malovaná Mlynov Noviny Č. Podhájce(bp) Podlesice Staviště Terešov Zborov	Bakovce Bohořuby Boratín Č. Budky Hubínské Huště Hubín Český Kněhyninky Kopče Krupá-Hranice Luck Michna-Sergejevka Miluše Mstěšín-Ládovka Niva Hubínská Novosilky St. Ozerany Sklíň ves Teremno Vilhelmovka Vyhadanka	Alexandrovka Bocánovka Dlouhé Pole Dubno(bp) Křivucha Kocanda Korabliště Májovka Mírohošť Moldava 1(bp) Moldava 2 Mytnice Ploska Podvysoká Rohozno Semiduby Smolárna Sofievka 1 Sofievka 2 Straklov Č. Turkoviče Č. Verba(bp) Volkov Č. (bp) Závale
22 buňky	10 buněk	25 buňek	20 buněk	25 buňek

Celkem 102 buňky

Rozmístění buněk a struktura odbojové organizace Blaník

- Legenda:**
- ☒ ústředí (Mírohošť)
 - ☐ okrsky (celkem 4)
 - △ podokrsky (celkem 19)
 - buňky (celkem 102)
- **Dermáň - místo jednání s vedením UPA-R**

Rozmístění buněk a struktura odbojové organizace Blaník

Tato mapa měla pohnutou historii. Zpracoval ji na přelomu června a července v roce 1943 zástupce vedoucího Blaníku J. V. Rejzek. Předvedl ji při svém jednání s velitelem partyzánského svazku plk. Sydorem Kovpakem (za přítomnosti své sestry Marie Prymkové), sdělil mu údaje o úkolech a práci odbojové organizace Blaník s prosbou, aby o tom informoval své nadřízené a aby také tlumočil přání volyňských Čechů vstoupit do 1. čs. samostatné brigády v SSSR. Informace o Blaníku a přání volyňských Čechů do Moskvy došly¹).

*Plk. S. Kovpak, který vedl podřízené partyzány směrem na Karpaty, požádal o poskytnutí českého průvodce pro bezpečné převedení svého partyzánského svazku po linii Bryšče - Libánovka - Puhačovka - Dorohostaje - Krásná Hora - Volkov. Z pověření J. V. Rejzka úkol v pořádku provedl Václav Jon (*1921 Kneruty, †1.- 10.12. 1944 Lodomírová, Dukla).²*

J. V. Rejzek mapu uschoval v pouzdru na půdě domku M. Prymkové, kde zůstala i po jejich reemigraci. Do domku se nastěhovala přesídlená ukrajinská rodina ze Slovenska. Jejich, tehdy asi desetiletý, synek Josef Josifovič Dupej mapu našel, ale nevěděl, co znamená, protože názvy obcí byly napsány česky a ručně s okroužkováním názvů některých obcí. Teprve když v Rovně studoval učitelský institut (asi za deset let po nález) ukázal mapu odborníkům a ti podle na ní napsaného krycího jména J. V. Rejzka (J. Vinařický) a jiných indicií zjistili o jak vzácný doklad k činnosti volyňských Čechů jde. J. J. Dupej mapu věnoval Rovenskému oblastnímu museu, které vystavovalo její kopii jako vzácný exponát. Poprvé ji z volyňských Čechů v tomto muzeu uviděl pravděpodobně Mikuláš Průša (vedoucí V. okrsku Blaníku ve Straklově) a asi v roce 1984 získal její fotokopii, která se v roce 1992 přes předsedu historické komise Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel V. Petříčka dostala k autorovi těchto řádků. Fotokopie byla velmi nekvalitní a proto pisatel J. J. Dupeje v listopadu 1992 poprosil o kvalitnější kopii a popsání historie jejího nález, což by pomohlo při verifikaci její autentičnosti. Ochotně pomohl. Nejen zaslal žádané, ale také kopie svých článků v ukrajinském tisku o volyňských Čechích a jejich odbojové organizaci, které psal s využitím informací zaslaných mu Mikulášem Průšou a jinými.

Šlo o to jednoznačně potvrdit autentičnost mapy. Vladimír Knop pisateli sdělil, že o existenci mapy ví, že nikdy ji neviděl, až nyní v roce 1992, kdy obdržel kopii. Porovnáním rukopisu J. V. Rejzka (ručně psaný dopis J. V. Rejzka poskytl V. Knop) s charakterem písma na mapě bylo nezvratně dokázáno, že se nejedná o padělek a že mapu vlastnoručně psal J. V. Rejzek. Je třeba připomenout, že J. V. Rejzek zpracoval mapu nejpozději začátkem července 1943, a seznam obcí, v nichž byly buňky Blaníku, který uvedl V. Knop ve své zprávě pro Vojenský historický ústav, souhlasí s údaji na mapě, až na několik drobností a okrsku IV. Teprve po této verifikaci pisatel zpracoval mapu do podoby, v níž ji předal jako exponát výstavy Osudy Čechů z Volyně, která byla v letech 1994 až 1996 instalována na 23 místech Čech a Moravy. Ve stejné podobě je také v příloze této publikace. K tomu byla využita polská mapy z roku 1928, kterou pisateli poskytl V. Fros z Teremna. Šťastnou náhodou J. V. Rejzek použil stejnou mapovou předlohu.

Stejně údaje o struktuře odbojové organizace Blaník byly zpracovány do publikace J. Hofman, J. Klicpera, V. Pelcová: Historická mapa českého osídlení na Volyni. Praha 1995.

Praha v březnu 1998, upraveno v srpnu 2003

Jiří Hofman

Příloha 1 – str. 1

¹Velitelé a političtí pracovníci vojsk Rudé armády, která osvobozovala v roce 1944 tento prostor byli vybaveni informačně-agitační brožurkou, v níž byly uvedeny také základní údaje o organizaci Blaník.

²Potvrdil v roce 1998 jeho bratranec.

